

Det andet er: Kan vi få en garanti for, at man ikke vil ændre det her lille hjørne, som statsministeren kalder de 36.000 mennesker, der er på revalideringsydelse? Kan vi få en garanti for, at man ikke vil ændre på deres ydelse, som den ser ud i dag, eller er det et lille hjørne med 36.000 mennesker kun en kæmpe succeshistorie i forhold til den sidste evaluering fra Socialforskningsinstituttet?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det spørgsmål, som hr. Carsten Hansen har stillet her, er jo nøjagtig det samme som det sidste, vi diskuterede. Derfor har jeg overhovedet ikke noget nyt at føje til det, jeg allerede har svaret nu i flere omgange. Jeg vil bare lige anholde ét udtryk, og det er, når hr. Carsten Hansen hele tiden beskylder mig for at kalde 36.000 mennesker for »et hjørne«. Det har jeg overhovedet ikke gjort – det har jeg overhovedet ikke gjort.

Jeg vil gerne understrege, at jeg anser revalideringsindsatsen i Danmark for at være af overordentlig stor betydning, og et meget klart sigte med den må være, at mennesker kommer ud i almindeligt ordinært arbejde i det omfang, det overhovedet er muligt. Men det, jeg taler om, er jo, at regeringen ingen planer har om generelle sænkninger af satserne i dagpenge, kontanthjælp, andre overførsler, akkurat som vi sagde det før valget. Det, vi sagde før valget, står vi ved efter valget.

Men hr. Carsten Hansen må da også være interesseret i, at man kigger på, om der er punkter rundtomkring i vores system, hvor det rent faktisk ikke kan betale sig at arbejde, for det kan ingen af os jo være interesseret i, og man bør da åbent se på, om man kan ændre det.

Carsten Hansen (S):

Jo, men når man skriver, som man gør – og statsministeren giver, jeg har de første fem-seks citater, og jeg kan jo bare tage statsministerens udtalelser i dag som garanti for, at man ikke vil ændre på overførselsindkomsterne og ydelserne – at der er hjørner, der er ungeindsatsen, der er revalideringsindsatsen osv., kan statsministeren så ikke forstå, at folk bliver urolige ude omkring?

Det kan godt være, at statsministeren siger noget andet, men han har flere gange kaldt revalideringsindsatsen for et lille hjørne og spurgt, om jeg ikke kan forstå, at man skal se på det lille hjørne. Nej, jeg kan ikke forstå det. Men kan statsministeren ikke forstå, at alle de mange mennesker, der har brug for dagpenge, mens de

er mellem 25 og 30 år, og som jo eventuelt kommer på halve dagpenge, og de, som er på revalideringsydelse, bliver nervøse og frygter for deres fremtid?

Så er det, jeg spørger: Er revalideringsydelsen for høj i dag? Det må der da kunne gives et klart svar på. Er incitamentet ikke stort nok til at gå i arbejde, på trods af at alle får et arbejde?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den eneste, der her bidrager til at skabe nervøsitet, hvis det her giver nervøsitet, er altså hr. Carsten Hansen, der udspreder forkerte rygter om, hvad regeringen har planer om. Det må så være hr. Carsten Hansens egen forretning.

Jeg vil bare sige, at der er ingen, der behøver være urolige, for det, der er regeringens sigte, er, at de, der er på revalidering, kommer i arbejde, og de unge, der er ledige, kommer i arbejde.

Det er det, der er hele regeringens sigte med den operation, der hedder »Flere i arbejde«. Det er, at mennesker kommer ud af passive overførsler over i aktivt arbejde. Det er forbløffende for mig, at hr. Carsten Hansen stikker så fast i gammeldags tænkning, at han ikke åbent vil overveje, hvordan man kan forbedre menneskers muligheder for at komme ud af en passiv tilværelse og ind i aktivt arbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Bjarne Laustsen og derefter hr. Carsten Hansen.

Bjarne Laustsen (S):

Hvis vi skal forstå det som et tilsagn i dag om, at statsministeren på regeringens vegne siger, at regeringen ingen planer har om at skære generelt i overførselsindkomsterne, kan vi så ikke få uddybet, hvad ordet generel betyder? Generel er så ikke et hjørne, der omhandler 36.000 mennesker på revalidering, men hvad er det så?

Det er jo, fordi at man i det der oplæg »Flere i arbejde« minutløst har beskrevet problemsættet, som statsministeren ser det, men som for andre ser ud som et vældig, vældig godt instrument. Er statsministeren klar over, hvilken effekt det har og har haft, at man gennem mange år har haft revalidering som instrument? Bekymrer det ikke statsministeren, at hvis folk kommer i arbejde, fordi de har været igennem den revalidering, er det ikke udelukkende bare noget med ydelsesstrukturen? Har ministeren et eller andet eksempel på, at man ikke kan komme i arbejde,